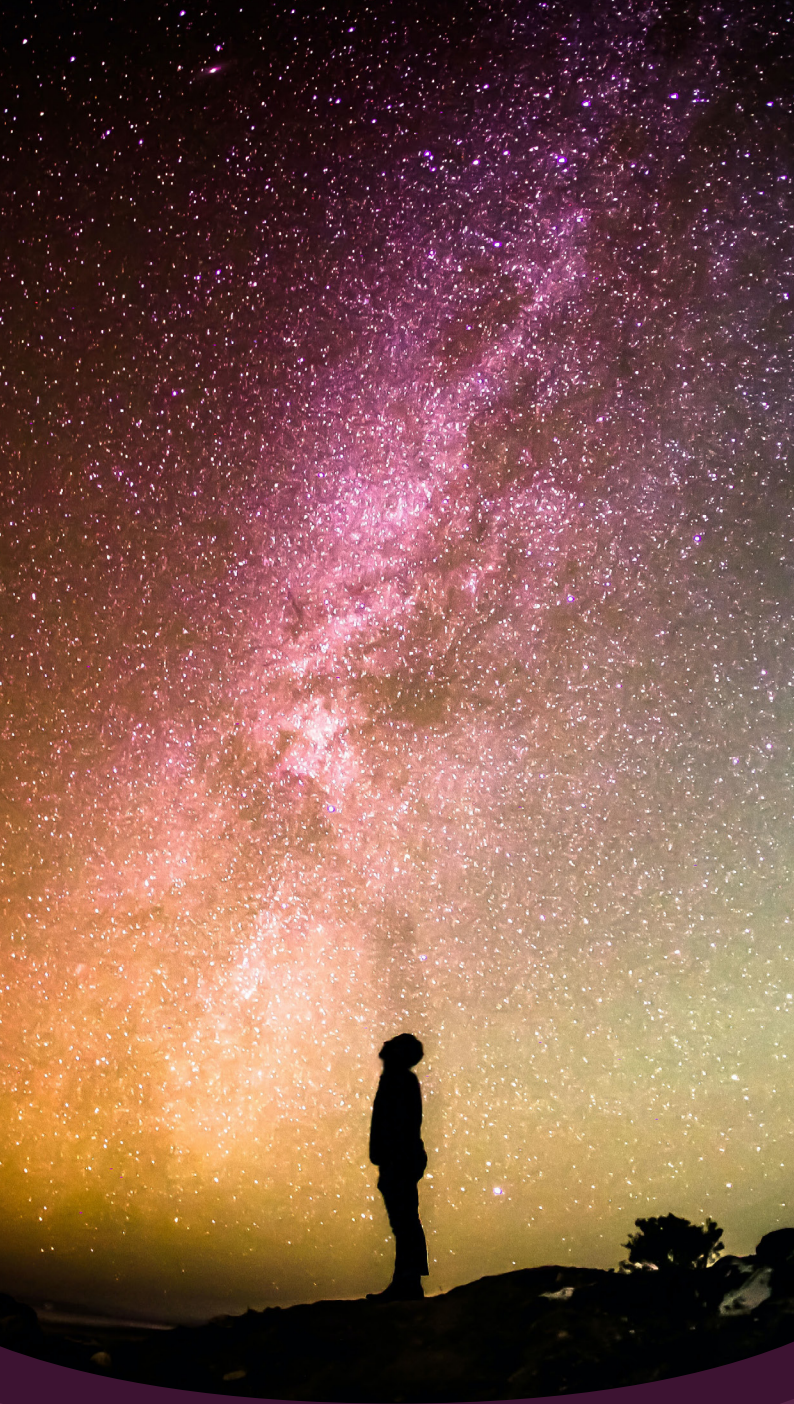

VELSIGNELSER

FASTEN 2022

OLE BIRCH

METODISTKIRKEN
KIRKE MED HJERTE HOVED OG HÆNDER

5 velsignelser

Fastetema 2022

Pastor Jørgen Thaarup gjorde i sin prædiken i Jerusalemskirken d. 2. januar 2022 opmærksom på det særlige forhold, at vores almindelige reaktionsmønster i forbindelse med svære kriser ikke har kunnet fungere her under Coronakrisen. Almindeligvis rykker vi sammen og søger støtte og opmuntring i nærhed til hinanden, men nærhed har lige netop været det vi ikke kunne have. Ikke bare har vi måttet følge myndighedernes mange restriktioner, men frygten for smitten har også betydet, at mange har undladt at bruge selv de muligheder der har været. Tilsammen har det haft en dramatisk effekt på vores gudstjenester og andre aktiviteter.

Det faldende antal gudstjenestedeltagere har ført til bekymring. Hvad sker der, når Coronakrisen er slut? Kommer vi så tilbage i samme antal som før, eller har krisen tilført os en permanent svækkelse?

Jørgen Thaarup foreslog, at vi brugte denne krise som en anledning til at genopfinde os selv og genopstarte vores kirke. Dette materiale kan forstås i lyset af dette forslag. Nu er det sådan at enhver fornyelse eller genstart må handle om, at den enkelte af os finder motivation til fornyelse og genstart. En menighed er ikke nogen bil, der kan startes ved et eller andet praktisk tiltag. En menighed er mennesker, der enkeltvis og sammen kan finde ny glæde ved at være menighed og finder det meningsfuldt at engagere sig.

I fasten vil vi fokusere på 5 grundlæggende velsignelser som Gud har skabt for os. Vi vil fordybe os i dem ved fastens gudstjenester, gennem bibeltekster til personlig læsning og som oplæg til samtale i smågrupper. Pointen er denne, at fordybelse i Guds velsignelser og gaver kan blive inspirationen til en fornyelse af vores tro og vores engagement.

Materialet som du har i hånden, indeholder en kort præsentation af de 5 velsignelser som temaer for kristen tro i 2022. Præsentationerne indeholder tre afsnit. Først henvisninger til bibelske motiver, dernæst relevante perspektiver og spørgsmål vedr. temaets aktualitet, og til hver af de fem velsignelser er der så også

knyttet en håndfuld inspirationstekster fra bibelen og poesien, der belyser forskellige perspektiver på velsignelserne.

Fasten er en tid til fordybelse og til forberedelse af sinnet frem mod påske. Formålet med fasten er at vi lægger vores selvoptagethed til side og forstår, hvor meget Gud har gjort for os, og hvilke velsignelser vi har, når vi tænker rigtigt efter.

De 5 velsignelser handler om 5 store ting Gud har givet menneskene. Det er velsignelser, gaver, der har grundlæggende betydning for os. Hvis vi finder en vej til at modtage velsignelserne i taknemmelighed og med respekt, kan glæden og meningsfuldhed fylde vore liv og vores menighed.

De 5 velsignelser er: Livet, skabningen, Jesus, Ånden og gudstjenesten. De fem velsignelser er, som allerede nævnt, store gaver fra Gud. Formålet med dette fastetema, og med dette hæfte, er at påbegynde oppakningen af gaverne, så vi fornemmer hvordan vores tro beriger livet for os og hjælper os med at genstarte vores menighed.

København fasten 2022.

Ole Birch

Rent praktisk

- Hvis du er prædikant eller med til at lave gudstjeneste i fasten så kan du lade dig inspirere af tankerne og teksterne til den relevante søndag.
- Hvis du er med i en smågruppe, studiekreds eller en anden mindre gruppe, så kan I bruge tankerne og teksterne til at inspirere 5 samlinger hen over foråret.
- Hvis du bare er dig selv, så kan du læse hæftet på din egen måde og reflektere over tanker og spørgsmål.

Livet

BIBELSKE MOTIVER

Ja, vi kommer ikke uden om at begynde med livets gave. Det forunderlige forhold at netop du og jeg findes og får lov til at møde dagen med alle vore sanser og vores bevidsthed, er den første af Guds store velsignelser. Bibelen rummer mange smukke ord der fortæller, om livets mirakel og sætter ord på livets gave. Skabelsesberetningen i Første Mosebog fortæller, hvordan Gud skaber mennesket i sit billede, og de gammeltestamentlige forfattere vender ofte tilbage til, hvad et menneske dog er for en forunderlig skabning, og hvor stort livet er.

Livet er en stor velsignelse og en stor gave, men det hører med til gaven, at den har en udløbsdato. Menneskelivet er ikke evigt, det er en tidsbegrænset velsignelse. En dag skal vi dø, ligesom alle der er gået forud for os. Skabelsesberetningen følges af beretningen om syndefaldet, hvor menneskets ulydighed har som konsekvens, at mennesket må arbejde hårdt for føden, og at livet ender med døden. Livet er en gave, en velsignelse, men ikke nogen dans på roser. Der er lidelse og smerte forbundet med at være menneske. Ingen kommer igennem livet uskadt! Bibelen fortæller karskt og ligefremt om både det gode og det onde.

Bibelen er fuld af historier om mennesker, der oplever modgang og som kæmper med at bevare sig selv intakte igennem alle livets udfordringer. De kan falde i fristelser som Kong David, eller miste alle deres kære som Job. De kan se alt de elsker gå til grunde som profeten Jeremias, eller at alle deres landsmænd svigter Gud, som Moses oplevede det. De kan stå overfor håbløse situationer og alligevel fortsætte med at finde mening med deres liv. Det skrøbelige menneskeliv finder styrke i troen på, at livet er en gave, selv når det er hårdt at være til.

PERSPEKTIVER OG SPØRGSMÅL

Livets gave er en velsignelse, der deles af alt det skabte. Vi er fælles med alle mennesker, alle dyr og alle planter og organismer om at modtage livet af Guds hånd. Ud af denne erkendelse kan vokse en solidaritet med andre mennesker, også dem med en anden tro end vores, eller dem der ingen tro har. Det er en vigtig kamp i vores

tid at bygge bro og skabe forståelse mellem de mange forskellige grupper, som menneskeheden er splittet op i. Det er vigtigt at reflektere over vor tilbøjelighed til at sætte skel og splitte mennesker op i grupper og spørger kritisk ind til de forhold der skiller os ad.

Den menneskelige identitet er i høj grad til debat i vores tid. Er et menneske dets biologi som mand eller kvinde, eller er mennesket en fortælling, som den enkelte selv kan skabe? Kan en mand være en kvinde eller en kvinde være en mand, hvis blot han eller hun ønsker det? Er livet noget vi modtager af skaberens hånd og lever så godt vi kan, eller er livet kun hvad vi selv gør med det?

Hvordan skal balancen mellem selvstændigt individ og gruppetilhørsforhold opnås i dagens samfund? Er du defineret af din race, dit køn, din seksualitet, din religion m.m.? Eller er du et individuelt menneske med umistelig værdi og menneskeret, der kun står til ansvar for dine egne handlinger? Udelukker de to ting hinanden?

Her under Corona pandemien kræver nogle deres frihed fra at lade sig vaccinere, men samfundet har brug for deres medvirken til at begrænse smitten. Hvor går grænsen for de individuelle rettigheder? Hvor går grænsen for samfundets magt over den enkelte?

INSPIRATIONSTEKSTER

- 1. Mosebog 3, 1-19. Syndefaldet
- Salmernes Bog 8, 1-10. Hvad er da et menneske?
- 5. Mosebog 30, 15-20 Livet og lykken

*Og hvem har sagt at netop
du sku' høre og se
høre bølgenes brus
og kunne synge
og hvem har sagt at netop
du sku' juble og le
og som fuglen på bølgerne gynge*

Evert Taube

Skabningen

BIBELSKE MOTIVER

Bibelen begynder med skabelsesberetningen og slår med den fast, at alt vi kan sanse, alt der er, kommer ud af Guds kreative kræfter. Vi lever i Guds verden. Vi er skabninger, Gud har villet verden og os i den.

Mange mennesker oplever Gud gennem skabningen. Det kan være, når de går i skovens katedral, eller ser de store bjerge eller det vældige hav. Fascinationen over naturens mangfoldighed springer frem ad bibelens tekster mange steder. I Salmernes bog males billeder af hjortenes, løvernes og havdyrenes liv. Der er beskrivelser af de høje bjerge og de grønne enge. Det er en dybt meningsfuld oplevelse at føle sig forbundet med naturen, men det er ikke givet at man oplever det. Bibelens mennesker levede i en tæt relation til skaberværket. De dyrkede jorden og forbindelsen mellem afgrøderne og dyreholdet og så den mad man indtog, var umiddelbar og tydelig. Skabningens frugtbarhed var grundlæggende vigtig, ikke bare som et teoretisk problem, men som afgørende for liv og død. Kun nogle få i oldtidens overklasse måtte ikke selv bruge kræfter og tid dagligt for at skaffe føden.

I skabelsesberetningen i Første Mosebog indsættes mennesket som hersker i Guds skabning, og som sådan har menneskeheden siden set sig selv i verden. Så længe de fleste mennesker var bønder, og vi kun havde håndredskaber og arbejdsdyr gik det op og ned. Der var gode tider, og der var tider med misvækst og sult. Med industrialiseringen og maskinerne blev høstresultaterne bedre, og vi blev sikre på at der var mad nok. Med tiden blev vores effektive udnyttelse af skabningen en trussel mod mangfoldigheden i skabningen. Navnlig afbrændingen af fossile brændstoffer har vist sig at skabe en global opvarmning, der har katastrofale konsekvenser. Vi skulle måske ikke bare have læst om, at vi skal herske over skabningen, men også, som i Guds tale til Noah efter den store oversvømmelse, at Gud har omsorg for hele sin skabning, ikke bare mennesket. Den, der kan beherske skabningen, påtager sig et stort ansvar.

I Jobs bog kræver Job, at Gud svarer på hans klage over den hårde skæbne han må udholde. Job mener han har krav på det, for han er uskyldig i sin lidelse. Da Gud

endelige viser sig, er det med en præsentation af Guds skaberværk, der retorisk spørger, om Job har noget tilsvarende at opvise? Job trækker sine spørgsmål tilbage. Skabningen er et overvældende vidnesbyrd om Guds storhed. Konklusionen er den samme som i Salme 8:

*Når jeg ser din himmel, dine fingres værk,
månen og stjernerne, som du satte der,
hvad er da et menneske, at du husker på det,
et menneskebarn, at du tager dig af det?*

PERSPEKTIVER OG SPØRGSMÅL

I august 2021 udkom den nyeste FN klimarapport. Rapporten siger bl.a.

- Menneskelig indflydelse har utvetydigt opvarmet klimasystemet, og udbredte og hastige opvarmninger har allerede fundet sted.
- Den globale overfladetemperatur er i dag 1,1 grader højere end 1850-1900. Hvert af de sidste fire årtier har været tiltagende varmere end noget foregående årti siden 1850.
- Den globale opvarmning forventes at overstige 1,5 grader i de tidlige 2030'ere i alle scenarier på nær det mest pessimistiske, hvor den vil stige endnu mere.
- Den globale opvarmning vil overstige 2 grader i midten af det 21. århundrede, med mindre der sker store reduktioner af drivhusgasser i de kommende årtier. I værste fald stiger temperaturen mellem 3,3 og 5,7 grader inden år 2100.
- Enhver forøgelse af den globale opvarmning vil betyde, at de ekstreme vejrphenomener bliver hyppigere.
- Mange af de forandringer, der forårsages af drivhusgasudledninger frem til i dag og i fremtiden, er irreversible i århundreder, op til årtusinder. Det gælder særligt forandringer i havene, iskapperne og det globale havniveau.
- En fordobling af CO₂ i atmosfæren vil øge den globale middeltemperatur med 3 grader.
- Arealet af sommerisen i Arktis er nu mindre end på noget tidspunkt de seneste 6.000 år, ligesom den »næsten synkrone« tilbagestrækning af alverdens gletsjere siden 1950 er foregået hastigere end i de sidste 2.000 år.

Kilder: Avisen Information, DMI og FN's Klimapanel, IPCC.

Omstillingen til et bæredygtigt samfund er i gang på mange niveauer i samfundet. Det viser sig tydeligere og tydeligere, at vi ikke kan fortsætte med at forbruge på den måde vi har gjort det. Nogle synes det går for langsomt, andre at det går for hurtigt. Udviklingen kræver mere og mere omstilling af os. Vi sorterer vores affald og tænker på, om vore biler er grønne nok. Kan man tillade sig at flyve på sine rejser? Vi isolerer vore huse og forsøger at købe grøn strøm, grønne grøntsager og grønt tøj. Er din kirke med på den grønne bølge?

Bag de mange praktiske spørgsmål gemmer der sig det egentlige spørgsmål – hvad er vi villige til at give afkald på?

Hvad betyder bæredygtighed for din livsstil? Hvad er du parat til at ændre for miljøet og den globale opvarmings skyld?

Hvad betyder skabelsestro for vores reaktioner på den globale opvarmning?

INSPIRATIONSTEKSTER

- 1. Mosebog 1, 26-31. Gud skaber mennesket i sit billede.
- 1. Mosebog 9, 12-17 Gud velsigner både menneskene og hele skabningen.
- Jobs Bog 38-39 Gud udfordrer Job til at forundres over skabningen.

The Social Principals of The United Methodist Church § 160.D Global Climate Stewardship from 2012 says that:

We acknowledge the global impact of humanity's disregard for God's creation. Rampant industrialization and the corresponding increase in the use of fossil fuels have led to a build-up of pollutants in the earth's atmosphere. These "greenhouse gas" emissions threaten to alter dramatically the earth's climate for generations to come with severe environmental, economic, and social implications. The adverse impacts of global climate change disproportionately affect individuals and nations least responsible for the emissions. We therefore support efforts of all governments to require mandatory reductions in greenhouse gas emissions and call on individuals, congregations, businesses, industries, and communities to reduce their emissions.

The prominent US environmental lawyer and former Chairman of the Council on Environmental Quality, Administrator of the United Nations Development Program, James Gustave Speth, put it this way:

I used to think the top environmental problems were biodiversity loss, ecosystem collapse, and climate change. I thought that with 30 years of good science we could address those problems. But I was wrong. The top environmental problems are selfishness, greed and apathy and to deal with those we need a spiritual and cultural transformation – and we scientists don't know how to do that.

Jesus

BIBELSKE MOTIVER

Der er ikke nogen som Jesus!

Jeg véd ikke, hvordan det er for dig, men jeg er ikke sikker på, at jeg ville være et religiøst menneske uden Jesus, og på grund af Jesus er det helt sikkert, at jeg er det. Jesus, som han træder frem for mig i evangelierne beretninger, er ikke bare det menneske jeg længes efter at være, at ligne, at følge, men også et billede af den usynlige Gud, som klinger sammen med den indre længsel, jeg kan mærke i mig.

Jeg ser ham i fiskerbyen Kapernaum sammen med sine disciple. Jeg ser ham undervise om Guds rige og straks derefter demonstrere rigets nærvær gennem helbreddelser og mægtige tegn, når han opsøges af fattige, af syge og af udstødte mennesker.

Jeg ser ham på vandring med disciplene rundt i Galilæa, hvor han prædiker og fortsætter med at rumme alle slags mennesker. Han viser mig at Gud elsker alle mennesker. Jeg ser ham møde samaritanere, grækere, romere, jøder og hedninge, mænd og kvinder og børn og fortælle dem, at de er vigtige for Gud.

Jeg ser ham gå frygtløs gå over grænser af enhver slags. Han går til Tyrus og Sidon, hvor de tilbeder græske guder. Han går til middag hos en tolder og en farisæer. Han går hjem til officeren i den romerske besættelsesmagt. Han rører ved den spedalske og lader kvinden med blødninger røre ved ham.

Jeg ser ham kalde både mænd og kvinder til at være disciple og i hans tjeneste. Jeg ser, at intet kan skille os fra Guds kærlighed i Jesus.

Jeg ser ham gå op til Jerusalem og træde op mod ondskaben. Jeg ser ham foran rådet, foran Herodes og foran Pilatus og på Golgata, foran hele verden, ser jeg ham møde uretfærdigheden, volden og døden uden frygt og uden had.

Jeg ser ham lyse på opstandelsens morgen, og tårerne står mig i øjnene – for jeg ved, at jeg skal se ham selv på en anden opstandelses morgen.
Der er ikke nogen som Jesus.

PERSPEKTIVER OG SPØRGSMÅL

Så meget af hvad Jesus sagde og gjorde handlede om fællesskab. Han underviste om Guds rige, der bor inden i os som hengivelse til Gud og som kærlighed til vor næste. Han gik bestandig til dem, der var udenfor og inddrog dem i fællesskabet med sine barmhjertighedsgerninger. Hans disciple skabte et nyt, åbent og grænseoverskridende fællesskab og kaldte det kirke.

Spørgsmålet er derfor til os alle, hvordan er det med vore ord og handlinger? Skaber vi fællesskab? Møder vi vore medmennesker og skaber nærhed eller skaber vi afstand? Hvis vi skal bygge kirke efter denne pandemi, hvad kaldes vi så til at gøre for hinanden? Hvilken slags sted skal kirken være, hvis nye mennesker skal engagere sig i den? Hvordan bliver Jesus centrum for fællesskabet?

INSPIRATIONSTEKSTER

- Filipperbrevet 2, 1-11. Jesus Kristus er herre.
- 1. Johannes 2, 1-11. Den, der elsker.

Agape, er det græske ord for kærlighed, der bruges i Det Nye Testamente. Agape er den kærlighed, der udtrykker sig i gaven sig selv til andre. Guds kærlighed er agape, idet han gav sig selv til mennesker. Næstekærlighed er agape, fordi den er uden grænser og forbehold. Ordet bruges i Det Nye Testamente om det kristne fællesmåltid, kærlighedsmåltidet. Henning Nørhøj på Kristendom.dk

*Jesus - det eneste,
helligste, rene
navn, som af menneskelæber er sagt.
Fylde af herlighed,
fylde af kærlighed,
fylde af nåde, af sandhed og magt.*

*Modgangen møder mig,
aldrig du støder mig
bort fra din hellige, mægtige favn.
Mennesker glemmer mig!
Herre, du gemmer mig
fast ved dit hjerte og nævner mit navn.*

*Herre, du hører mig,
Herre, du fører mig,
hvordan og hvorhen det tjener mig bedst!
Giv mig at bøje mig,
giv mig at føje mig
efter din vilje, mens her jeg er gæst!*

*Du er den eneste,
helligste, rene;
giv mig det helligste rene sind!
Fri mig fra farerne,
frels mig fra snarerne,
tag mig til sidst i din herlighed ind!*

Ole Theodor Moe

Ånden

BIBELSKE MOTIVER

I bibelen møder vi først Ånden i Første Mosebog, som Guds åndedræt, der tæmmer mørket og ud af intetheden skaber verden. Ånden er Guds nærvær og kraft igennem hele Det Gamle Testamente. Den virker i dommerne og de salvede konger og profeter.

I Det Nye Testamente møder vi Ånden der befrugter Maria, Jesu mor, og viser sig over Jesus ved hans dåb. Jesus lover disciplene Ånden som en talsmand, og på pinsedagen kommer den over dem med stor kraft. Ånden gør dem modige og sender dem ud i verden med budskabet. Ånden skaber fællesskab om troen, og det bliver til kirke. Ånden udruster og giver gaver til kirkens opbyggelse. Ånden er moselovens afløser. Den skaber forvandling i os til at glædes over at gøre Guds vilje.

Ånden er usynlig, men dens frugter er både den enkeltes og fællesskabets næring og liv, fortæller Paulus. Ånden lader den enkelte mærke troens vished, at "Jeg er et Guds barn" (Rom 8, 16) og lader fællesskabet (kirken) mærke, at vi skal lade andre få glæde af Guds kærlighed også. Ånden er levendegørende, både i den enkelte og for kirken og menigheden.

PERSPEKTIVER OG SPØRGSMÅL

Da min mor omkring 1960 var blevet gift med min far og flyttet til Odense, var hun engang hjemme i Vestjylland på besøg og blev da spurgt af Trine, en ældre Luthersk Missionsk dame; "Hvordan er der i Odense, er det en øde egn?" Lidt forbavset svarede min mor, at Odense var landets tredjestørste by, hvortil Trine svarede "Ja, jeg mente nu sådan rent åndeligt!"

Den historie griner vi meget af i min familie og indimellem kan nogen spørge, hvordan der er i Odense, eller en anden by; er det en øde egn? Vi kan alle trække på smilebåndet af Trine, men jeg synes der er noget interessant ved hendes spørgsmål også. For Trine var det vigtigt, hvordan det stod til med det "åndelige" i vurderingen af, om et sted var øde eller ej. Det skulle vi måske forsøge gøre også? Hvordan står det til i dit sind, hvordan står det til i din kirke – er det en øde egn? Hvordan kan det blive en frugtbar oase i stedet?

Åndelighed er et begreb, der ikke er nemt at definere. Helt kort kan man beskrive det som et verdensbillede og en tilhørende praksis. Det åndelige verdensbillede ser på verden og ser mere end det, der kan opfattes med sanserne, mere end videnskabelige rationelle perspektiv opfatter. Åndelighed ser også skønheden og søger at skabe mening ud af det tilsyneladende meningsløse. Åndelighed ser Guds rige på færde i verden og søger at involvere sig i verden, motiveret af Gudsrigets værdier. Åndeligheden arbejder for kærligheden, retfærdigheden og freden. Åndeligheden ser på medmennesket med kærlighed og omsorg.

Den åndelige praksis er helt afgørende for et menneskes, og en kirkes, åndelige styrke. Det er vores tro og erfaring som metodister, at kirkens ældgamle praksisser er nødvendige for et kristent liv. Vi kalder dem også for nådemidlerne, fordi det er midler (værktøjer, praksisser) Gud har givet for at vi kan erfare hans nåde. Læs i din bibel, bed dine bønner, deltag i gudstjenesten, tag imod nadverens (og dåbens) sakramente og brug menighedens fællesskab i små og store grupper. Sådan finder du styrke i Ånden. Hvordan kan nådemidlerne være med til at genstarte dit åndelige liv og din menigheds fremtid?

INSPIRATIONSTEKSTER

- ApG. 2, 37-47 Om den første kristne menighed.
- Joh. 7. 37-39 Strømme af levende vand
- O kristelighed, salmebogen nr. 469, vers 1 og 7

O kristelighed!

*du skænker vort hjerte, hvad verden ej ved,
hvad svagt vi kun skimter, mens øjet er blåt,
det lever dog i os, det føler vi godt;
mit land, siger Herren, er Himmel og jord,
hvor kærlighed bor.*

O kærligheds Ånd!

*det evige liv i fuldkommenheds bånd!
O, smelt du vort hjerte ved højaltrets ild,
og klar du jordklimpen i solglansen mild,
så glade vi føler, os skabes i bryst
de levendes lyst!*

N.F.S. Grundtvig

Gudstjenesten

BIBELSKE MOTIVER

Gudstjeneste er et gennemgående fænomen i hele den bibelske fortælling. Lige fra dengang Kain og Abel byggede deres altre og ofrede af deres afgrøder og dyr, har menneskene tilbedt Gud og ønsket at træde i forbindelse med Gud ved hjælp af en religiøs højtid. I bibelens ældste beretninger er det netop ofringen af gaver til Gud, der står i centrum. Noah, Abraham, Isak og Jakob byggede altre og ofrede til Gud i taknemmelighed over Guds velsignelse og løfter.

Senere tilføjedes bønner og salmer og præster i Jerusalems tempel. Nogle ritualer flyttede med landflygtigheden i Babylon til hjemmet og til den lokale synagoge, hvor det var teksterne og bønnerne, dvs. ordene, mere end handlinger, der stod i centrum.

Jesus og hans disciple levede i en fromhedstradition, hvor flere forskellige elementer var sammenflettede. I familien og andre mindre grupper bad man bønner fra Salmernes Bog, i Synagogen mødtes man med resten af landsbyen til Gudstjeneste og ved højtiderne drog man op til Jerusalem, til det store tempel og frembar offergaver.

Den kristne gudstjeneste bygger på den jødiske, men tager udgangspunkt i fejringen af Kristi opstandelse på den første dag i ugen, søndagen, eller sønnens dag. Fokus for den kristne gudstjeneste bliver på ordets forkyndelse og samlingen omkring nadveren, hvor man bliver delagtige i Jesu legeme og blod gennem brødet og vinen. Gudstjenesten er en fællesskabshandling og ikke præstens one-man-show. Derfor synger vi sammen og beder sammen og bekender vores tro sammen! De bibelske tekster læses og udlægges, og sådan kommer vi i kontakt med det Jesus sagde og gjorde. Gudstjenesten er de kristnes vigtigste aktivitet. Det er igennem gudstjenesten at vi bliver til som menighed og som efterfølgere. Gudstjenesten er en handling, der taler til os om Gud og om os selv. Derfor er det en identitetsskabende handling at fejre Gudstjeneste.

PERSPEKTIVER OG SPØRGSMÅL

Hvorfor er det en god idé at deltage regelmæssigt i gudstjenesten?

- Fordi det gjorde Jesus, og hvis Jesus gjorde det, bør vi ikke lade være.
- Fordi du opmuntrer din præst og menighed ved at være med så ofte som du kan.
- Fordi der altid vil være noget vigtigt der siges, synses eller bedes, som du har glæde af at høre.
- Fordi Jesus har lovet at være der, hvor blot 2 eller 3 samles i hans navn.
- Fordi du med din deltagelse i gudstjenesten protesterer mod åndløshed og materialisme.

Skal listen være længere?

Jeg hørte engang en amerikansk baptistpræst svare på et spørgsmål om, hvorfor hans gudstjenester var så lange, ofte op til 4 timer. Han forklarede at de fleste mennesker i hans kirke var fattige, arbejdsløse, uden uddannelse og deres gader var fulde af kriminalitet og håbløshed. Deres omgivelser sendte hver dag det samme trøstesløse budskab til dem, at de ikke var noget værd og aldrig ville blive til noget. Min opgave, sagde præsten, er at forkynde at Gud elsker dem, og at de har uendelige værdi i Hans øjne. Jeg skal skrue deres hoveder rigtigt på igen! Og det kan ikke gøres på mindre tid.

Hvad sker der med din måde at se dig selv på når du ikke kommer til gudstjeneste?

INSPIRATIONSTEKSTER

- Rom. 12. Om gudstjeneste, nådegaver og fællesskab.
- I går var hveden moden, salmebogen nr. 529 v. 3-4.

<i>Derfor - på ugens morgen må vi herhen igen, hvor kirken åbner døren som for en gammel ven. Og ord får atter mening; skønt vi har slidt dem ned, kan de forundret synge om håb og kærlighed.</i>	<i>Her døber vi de spæde, vi knytter hjertebånd og beder, at de døde må leve i Guds hånd. De lærte os om troen, der - rakt fra slægt til slægt gir ordet hjertets visdom og eftertankens vægt.</i>
--	--

L. Smedegaard Andersen

"Der er en helt særlig stemning i kirkerummet, som stadig rammer mig, når jeg træder ind. Jeg ved ikke, præcist hvad det er. Men der er ro og energi på samme tid".
Peter Bastian, musiker, atomfysiker og foredragsholder.

» **De 5 velsignelser** handler om 5 store ting Gud har givet menneskene. Det er velsignelser, gaver, der har grundlæggende betydning for os. Hvis vi finder en vej til at modtage velsignelserne i taknemmelighed og med respekt, kan glæden og meningsfuldhed fylde vore liv og vores menighed. «